

מסכת ראש השנה

פרק ד משנה ט

סֵדֶר תְּקִיעוֹת, שָׁלֹשׁ, שָׁלֹשׁ שָׁלֹשׁ. שְׁעוֹר תְּקִיעָה כְּשֶׁלֹשׁ
תְּרוּעוֹת. שְׁעוֹר תְּרוּעָה כְּשֶׁלֹשׁ יְבָבוֹת. תִּקְעוּ בְּרֹאשׁוֹנָה, וּמִשָּׁן
בַּשָּׁנִיָּה כְשֶׁתִּים, אֵין בִּידּוֹ אֶלָּא אַחַת. מִי שֶׁבִּרְךָ וְאַחֵר כָּךְ
נִתְמַנָּה לוֹ שׁוֹפָר, תּוֹקֵעַ וּמְרִיעַ וְתוֹקֵעַ שֶׁלֹשׁ פְּעָמִים. כְּשֶׁם
שְׁשִׁיחַ צְבוֹר חֲבִיב, כָּךְ כָּל יָחִיד וְיָחִיד חֲבִיב. רַבֵּן גַּמְלִיאֵל
אוֹמֵר, שְׁלִיחַ צְבוֹר מוֹצִיא אֶת הָרַבִּים יְדֵי חוֹבָתָן: